

Skånska vattentornssällskapet Scanian Water Tower Society

VA-Profilen Johan Melcherts egen historia

Originalpublicering 2011-03-05

Johan Melchert, som en tid arbetade på Malmö vatten- och avloppsverk, och som har bistått vid skrivandet av artikeln "Gruset blev till guld", berättar här sin egen historia.

Melker Johansson var min farfar. Han var småländsk torpare, slet för stor familj och dog 39-årig för mer än 100 år sen. Det fanns många Johansson i omgivningen så det beslöts att Melkers stora familj, änka och 12 barn, skulle ta efternamnet Melchert.

Det finns idag två släkter Melchert i Sverige, den "äkta" från Tyskland invandrade, och den "oäkta" som jag tillhör, från Småland. Min mors rötter går till vallonsläkt. Morfar påstods vara lite religiös och livnärde sig en tid som sjömanspräst i Liverpool.

Jag är född 1933 och växte upp på den skånska slätten, i Svalöv. Barndom och uppväxt kom mycket att präglas av krasslig hälsa. Vård i hemmet och sjukhusvistelser avlöste varandra och följdes av två lungoperationer och konvalescensperioder.

Vad skulle jag utbilda mig till? Då, i årtiondena efter andra världskriget, var det ett väldigt sug efter byggfolk. Why not? Jag funderade på att emigrera till en varm del av världen, till exempel Australien.

En flicka fick mig att söka in på Chalmers, VoV-linjen. Flickan försvann sin kos men jag lyckades

© Eber Ohlsson 2010
Johan Melchert

© Eber Ohlsson 2010
Johan Melchert

"beta av" kurser och tentor, det var tidvis segt. Experter presenterade vetenskap och kunskaper på löpande band – korvstopning i sin prydnad. Så en dag sa nestorn betong-professorn: "Viktigast av allt är att, så långt det är möjligt, *förstå vad* man sysslar med och *inse varför*" Senare upplevelser har förvisso bekräftat professorns ord.

För ca femtio år sedan avslutades studietiden. Jag bildade familj och längtade till Skåne. Efter några års verksamhet med trafik, gator och vägar i Göteborg och Malmö, skiftade jag arbetsfält till VA-området. 1967 började jag som byråingenjör på VA-verket i Malmö och året därpå som driftingenjör på en nyinrättad befattning. Närmare tio lärorika och händelsefyllda år följde.

Det blev möjligt att börja arbeta i Afrika på SIDA-kontrakt, vilket jag inte kunde motstå. Sedermera hade jag mångtaliga konsultuppdrag i Sverige, Afrika och Asien. Jag har upplevt mycket ibland hamnat i farofyllda situationer men alltid haft turen att komma helskinnad ur dem.

Med facit i hand: Den verkligt farliga tiden i mitt arbetsliv upplever jag vara åren som driftingenjör på Malmö VA-verk.